

„Злѣчка ми ся пукваше : —
 „Малко кат' ся помрѣднахъ,
 „Да ся скрѣѣхъ пунечихъ :
 „Тогава ся усѣтихъ,
 „Като птица че хвъркнахъ,
 „На високо отлѣтяхъ :
 „Вечъ ся ази небояхъ.
 „Много врѣмя азъ освѣркахъ,
 „Доволно ся разхождахъ ;
 „Страхъ ми кат' ся намали,
 „Любопытство распали.
 „Стигнахъ поле широко,
 „Избрахъ дръво високо ;
 „Легко тамъ ся отпуснахъ,
 „Дѣто рѣкохъ и кацнахъ.
 „За честиѣта ми ненадѣѣно,
 „Сичко млѣкна постѣпенно :
 „Вѣдвори ся тишина,
 „Подиръ тая грознина.
 „Нѣщо само шюштеше,
 „Като порой да бѣше :
 „Гърмежити прѣстанахъ,
 „Огньовети угаснахъ.
 „Помогна ми още нѣщо :
 „Оправи ся и врѣмято ;
 „Вѣдро небе ся развѣдри,
 „Мѣглата ся поразрѣди,
 „Подъ слѣнчови остри зари :
 „Стана ясно пакъ кат' прѣди.
 „Младо сѣрдце не тѣрпеше,
 „Едвамъ това очякваше :